

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15067

гр. София, 26.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело № 20231110121056 по описа за 2023 година

Производството по настоящото дело е образувано по подадена от ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК 831830482, искова молба, насочена против Т. П. Ч., ЕГН *****, с която е заявена искова претенция с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ.

Съгласно чл. 113 ГПК /изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 07.08.2018 г./ исковете на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. В процесуалноправната разпоредба на чл. 119, ал. 3 ГПК /нова – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 07.08.2018 г. / е регламентирано, че възражение за неподсъдност на делото по чл. 108, ал. 2, чл. 113 и чл. 115, ал. 2 ГПК може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба **и да се повдига служебно от съда до приключване на първото по делото заседание.**

Съгласно § 5 ПЗР от ЗИД на ГПК /ДВ, бр. 65 от 2018 г. / заварените до влизането в сила на този закон съдебни производства се довършват по досегашния ред, независимо от промяната на подсъдността.

В случая исковата молба е заведена в Софийския районен съд на 24.04.2023г., поради което следва да се приложат новите процесуални разпоредби, т. е. § 5 ПЗР от ЗИД на ГПК не намира приложение.

За разлика от предходната правна уредба, в изброените в чл. 119, ал. 3 ГПК хипотези, местната подсъдност се явява абсолютна процесуална предпоставка, което е свързано със служебното правомощие на съда, дори при липса на възражение, да вземе отношение за наличието ѝ. Нещо повече, в случая правилото на чл. 113 ГПК превалира правилото на чл. 105 ГПК, когато се отнася за потребителски спор, какъвто е настоящият случай, доколкото исковете са предявени срещу ответник – потребител на застрахователни услуги по смисъла на КЗ, тъй като се претендира сума, произтичаща от договор за застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите".

Предявеният иск с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ представлява иск срещу потребител на застрахователни услуги по смисъла на КЗ, поради което спрямо него е приложима местната подсъдност по смисъла на чл. 113 ГПК. Този извод се обуславя от твърденията в исковата молба и приложените по делото писмените доказателства от които се установява, че материалноправното основание за възникване на регресното вземане произтича от договор за застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", по който ответникът има качеството на потребител на предоставената му застрахователна услуга. В този смисъл е практиката на ВКС,

обективизирана в определение № 408/24.06.2014 г. по ч. т. д. № 1206/2014 г., II т. о., Определение № 175 от 7.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 918/2010 г., II т. о., ТК, според които понятието "потребител" следва да се разглежда в широк смисъл, поради което изборната местна подсъдност по чл. 113 ГПК е приложима към исковете на физически лица - потребители на застрахователни услуги по Кодекса на застраховането, на електрическа енергия по Закона за енергетиката, на платежни услуги по Закона за платежните услуги и системи и др.

Видно от изисканата и приложена по делото справка в НБД „Население“, настоящият адрес на ответника е в гр. П., поради което по гореизложената аргументация настоящият съдебен състав намира, че компетентен да разгледа делото е РС-П..

Водим от гореизложеното и на основание чл. 113 във вр. с чл. 119, ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по настоящото гр.д. № 21056/2023г., по описа на Софийски районен съд, III ГО, 180 състав.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – П..

Определението подлежи на обжалване, в едноседмичен срок от връчването му на ищеца, пред Софийски градски съда.

Съдия при Софийски районен съд: _____